ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas arhīva Nr.A42-02440-22/43
ECLI:LV:ADRJRTN:2022:0822.A420244022.3.S

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2022.gada 22.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. D//pers. D/ (*/pers. D//pers. D/*) pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D//pers. D//pers. D/ ir /Nosaukums/ (turpmāk - /Nosaukums/) pilsonis, kurš 2021.gada 10.augustā lūdza patvērumu Latvijas Republikā. Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk - Pārvalde) 2022.gada 10.janvāra lēmumu Nr.23/PLN/2022 tika atteikts piešķirt pieteicējam bēgļa vai alternatīvo statusu. Pieteicējs šo lēmumu nepārsūdzēja tiesā un 2022.gada 24.janvārī bez iepriekšēja brīdinājuma atstāja patvēruma meklētāju izmitināšanas centru "Mucenieki".

2022.gada 9.martā pieteicējs pārņemts no Lietuvas robežuzraudzības dienesta amatpersonām un konvojēts uz Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centru "Daugavpils".

[2] Pieteicējs 2022.gada 19.aprīlī iesniedza atkārtotu iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Ar Pārvaldes 2022.gada 11.maija lēmumu Nr.304/PLN/2022, pamatojoties uz Patvēruma likuma 30.panta pirmās daļas 4.punktu, pieteicēja atkārtotais iesniegums atstāts bez izskatīšanas, savukārt ar Administratīvā rajona tiesas 2022.gada 1.jūnija spriedumu lietā Nr.A420208922 tika noraidīts pieteicēja pieteikums par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

[3] Pieteicējs 2022.gada 8.jūlijā iesniedza atkārtotu iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Ar Pārvaldes 2022.gada 27.jūlija lēmumu Nr.469/PLN/2022 (turpmāk – Lēmums), pamatojoties uz Patvēruma likuma 30.panta pirmās daļas 4.punktu, pieteicēja atkārtotais iesniegums atstāts bez izskatīšanas. Lēmumā norādīts turpmāk minētais pamatojums.

[3.1] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35.pantā noteikto personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, kuri tika vērtēti, pieņemot galīgo lēmumu. Pieteicējs atkārtotajā iesniegumā norāda, ka kopš 2020.gada marta viņš, pateicoties draugam /pers. J/, esot kļuvis par /Nosaukums A/ partijas (/Nosaukums A/) biedru. Atlīdzībā saņemot pārtiku un degvielu, /pers. D//pers. D/ esot sniedzis informāciju /Nosaukums A/ par/Nosaukums A/ reģionālo valdību. 2022.gada jūnijā /Nosaukums A/ esot arestēts viņa draugs /pers. J/, kurš vardarbīgas nopratināšanas rezultātā esot pastāstījis amatpersonām par /pers. D//pers. D/. Pēc šiem notikumiem /Nosaukums A/ valdība esot izvirzījusi apsūdzības pret /pers. D//pers. D/, un, tā kā viņa vārds kļuvis zināms visos /Nosaukums A/ policijas iecirkņos un robežkontroles punktos, viņš esot bijis spiests bēgt no /Nosaukums/. Pēc izceļošanas, /pers. D//pers. D/ joprojām meklējot, bet, tā kā viņu neesot iespējams atrast, tad tā vietā tiesībsargājošo iestāžu darbinieki esot uz 20 diennaktīm apcietinājuši viņa tēvu. /pers. D//pers. D//pers. D/ dzīvība esot briesmās, un viņš nevarot atgriezties/Nosaukums/.

2022.gada 8.jūlijā /pers. D//pers. D/ iesniedzis papildinājumus Atkārtotajam iesniegumam, ar kuriem informējis, ka esot uzzinājis par drauga arestu un pret viņu pašu izvirzītajām apsūdzībām 2022.gada jūnijā. Pirms tam, 2022.gada maijā, /pers. D//pers. D/ viņa tēva dzīvesvietā esot meklējuši /Nosaukums/ Drošības dienesta darbinieki. Šī iemesla dēļ tēvs esot patstāvīgi nolīdzis advokātu, kurš 2022.gada 11.maijā esot vērsies /Nosaukums B/ policijas iecirknī, ar mērķi noskaidrot pret /pers. D//pers. D/ izvirzīto apsūdzību nopietnību un viņa dzīvībai pastāvošo apdraudējumu.

/pers. D//pers. D//pers. D/ iesniedzis /Nosaukums B/ policijas Izmeklēšanas nodaļas 2022.gada 10.maija aresta ordera Nr.7765 un tā tulkojuma angļu valodā neapliecinātas kopijas, /Nosaukums B/ Izmeklēšanas tiesas 2022.gada 23.maija pavēles Nr.941 un tās tulkojuma angļu valodā neapliecinātas kopijas, /Nosaukums/ nolīgtā advokāta Valsts amatpersona 2022.gada 11.maijā /Nosaukums B/ policijas iecirknī iesniegtā pieprasījuma un tā tulkojuma angļu valodā neapliecinātas kopijas, 2016.gada 16.oktobrī /Nosaukums A/ advokātu asociācijas izsniegtās advokāta Valsts amatpersona advokāta apliecības un vizītkartes neapliecinātas kopijas, kā arī DHL express kurjerpasta sūtījuma informācijas neapliecinātu kopiju.

[3.2] Lēmumā arī norādīts, ka Pārvalde konstatēja, ka /pers. D//pers. D/ nav sniedzis konsekventu informāciju par viņam pastāvošo apdraudējumu /Nosaukums/. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas vērtējumā /pers. D//pers. D/ atkārtotajā iesniegumā norādītie apstākļi nav ticami, ņemot vērā, ka 2021.gada 1.septembra sākotnējās intervijas un 2021.gada 8.oktobra personiskās intervijas ietvaros informējis, ka /Nosaukums/ viņu apdraudot bijušās mīļotās sievietes ģimenes locekļi, savukārt, sniedzot atbildes uz jautājumiem par viņa politisko aktivitāti, /pers. D//pers. D/ norādījis, ka /Nosaukums/ neesot bijis politiski aktīvs. Minētie apstākļi nonāk pretrunās ar viņa Atkārtotajā iesniegumā sniegto informāciju, ka jau kopš 2020.gada marta viņš esot

bijis /Nosaukums A/ biedrs, un informējis minētās politiskās partijas biedrus par /Nosaukums A/ reģionālās valdības darbībām.

Tāpat 2022.gada 19.aprīļa atkārtotajā iesniegumā /pers. D//pers. D/ bija norādījis, ka viņa dzīvība /Nosaukums/ esot apdraudēta bijušās mīļotās sievietes ģimenes locekļu darbību dēļ, un minētie apstākļi tika vērtēti tiesas 2022.gada 1.jūnija spriedumā. Tādējādi secināms, ka atkārtotais iesniegums ir pirmā reize, kad /pers. D//pers. D/ informējis par savām politiskajām aktivitātēm /Nosaukums/ un ar to saistīto apdraudējumu, lai gan viņam pirms tam vairākkārtīgi bijusi iespēja informēt par minētajiem apstākļiem.

Saskaņā ar lietas materiāliem, /pers. D//pers. D/ informējis, ka laikā no 2014.gada līdz 2021.gadam strādājis /Nosaukums B/ pilsētā par grāmatvedi un nav sniedzis informāciju, ka viņam būtu bijusi saikne ar/Nosaukums A/ reģionālo valdību, tādējādi /pers. D//pers. D/ paskaidrojumi par viņa lomu un pienākumiem /Nosaukums A/ir apšaubāmi. Saskaņā ar /pers. D//pers. D/ sniegto informāciju, viņš izceļojis no /Nosaukums/ 2021.gada 1.augustā, no kā secināms, ka viņš vairāk nekā gadu /Nosaukums/ nav veicis politiska rakstura darbības. Līdz ar to, ir maz ticams, ka viņš pēkšņi būtu varējis saistīt /Nosaukums/ Drošības policijas interesi 2022.gada maijā, proti, laika periodā, kad viņš uzturējies Latvijā un nav piedalījies /Nosaukums A/ aktivitātēs. Vienlaikus, /pers. D//pers. D/, pretēji iepriekš sniegtajām ziņām par viņa izceļošanas apstākļiem un draudiem no mīļotās sievietes radiniekiem, atkārtotajā iesniegumā norādījis, ka viņš esot bijis spiests bēgt no /Nosaukums/, jo viņa vārds kļuvis zināms visos /Nosaukums A/ policijas iecirkņos un robežkontroles punktos - pēc izceļošanas no /Nosaukums/ viņu joprojām meklējot, bet, tā kā /pers. D//pers. D/ neesot bijis iespējams atrast, tad tā vietā tiesībsargājošo iestāžu darbinieki esot uz 20 diennaktīm apcietinājuši viņa tēvu.

Tāpat Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa vērš uzmanību, ka atkārtotajā iesniegumā /pers. D//pers. D/ norādījis, ka viņa draugs /pers. J/ esot arestēts 2022.gada jūnijā un, vardarbīgas nopratināšanas rezultātā, esot pastāstījis /Nosaukums/ tiesībsargājošo iestāžu darbiniekiem par /pers. D//pers. D/ un viņa iespējamo saikni ar /Nosaukums A/, kā dēļ viņam /Nosaukums/ tagad draudot briesmas. Tomēr vienlaikus /pers. D//pers. D/ atkārtotajā iesniegumā un tā papildinājumos informējis, ka tiesībsargājošās iestādes /Nosaukums/ izrādījušas interesi par viņu jau 2022.gada maijā, un šajā laika periodā uz 20 dienām esot bijis apcietināts viņa tēvs. Lai gan /pers. D//pers. D/ informējis, ka par drauga arestu, tēva aizturēšanu un tiesībsargājošo iestāžu interesi par sevi viņš esot uzzinājis tikai 2022.gada jūnijā, jo pirms tam tēvs esot pats nolīdzis advokātu, lai noskaidrotu apstākļus un izvērtētu apdraudējuma pakāpi, tomēr, iepazīstoties ar /Nosaukums/ nolīgtā advokāta Valsts amatpersona 2022.gada 11.maijā /Nosaukums B/ policijas iecirknī iesniegtā pieprasījuma tulkojumu angļu valodā, Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa konstatē, ka saskaņā ar minētajā pieprasījumā izklāstīto informāciju advokāts esot informējis /pers. D//pers. D/ par nepieciešamību ierasties /Nosaukums B/ policijas iecirknī. No minēta secināms, ka /pers. D//pers. D/ atkārotajā iesniegumā norādītie apstākļi ir pretrunīgi, un Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa apšauba, ka tādi būtiski apstākļi kā viņam izvirzītās oficiālās apsūdzības, izsludināšana meklēšanā un tēva arests nebūtu bijuši zināmi /pers. D//pers. D/ vēl pirms tiesas 2022.gada 1.jūnija sprieduma.

[3.3] Pārvalde Lēmumā norāda, ka, iepazīstoties ar /pers. D//pers. D/ iesniegto dokumentu neapliecinātajām kopijām, Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa konstatē, ka tai ir pamats apšaubīt to izcelsmi un autentiskumu. Lai gan /pers. D//pers. D/ atkārtotajā iesniegumā norādījis, ka /Nosaukums/ pie tēva par viņu esot interesējušies Drošības dienesta darbinieki, tomēr, iepazīstoties ar 2022.gada 10.maija aresta ordera Nr.7765 un tā tulkojuma angļu valodā neapliecinātajām kopijām, Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa konstatē, ka minēto orderi esot izdevusi /Nosaukums B/ policijas Izmeklēšanas nodaļa, nevis Drošības policija, kas pirms tam esot interesējusies par /pers. D//pers. D/ darbībām un atrašanās vietu. Lai gan uz minētā dokumenta neapliecinātās kopijas norādīts, ka šis esot augstākās slepenības dokuments, tomēr vienlaikus tas vispārīgi tiek adresēts visām /Nosaukums/ lidostām, tiesām un robežšķērsošanas punktiem, nenorādot konkrētus adresātus, proti, amatpersonas ar tiesībām aplūkot ierobežotas pieejamības dokumentus. Tāpat, lai gan 2022.gada 10.maija aresta orderis Nr.7765 adresēts tiesām un /Nosaukums/ gaisa un sauszemes robežšķērsošanas punktiem, tajā nav pilnvērtīgi norādīta /pers. D//pers. D/ identitāte un dzimšanas dati, kas ļautu identificēt viņu kā meklēšanā izsludināto personu, nav pilnvērtīgi izklāstītas izvirzītās apsūdzības, kā arī nav norādīts /Nosaukums A/ partijas pilnais nosaukums, atbilstoši formāla rakstura dokumentos pieņemtajiem standartiem.

Līdzīgi, iepazīstoties ar /Nosaukums B/ Izmeklēšanas tiesas 2022.gada 23.maija pavēles Nr.941 un tās tulkojuma angļu valodā neapliecinātajām kopijām, Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa konstatē, ka minētajā dokumentā nav pilnvērtīgi norādīta /pers. D//pers. D/ identitāte, dzīvesvietas adrese un izvirzītās apsūdzības. Turklāt, ņemot vērā /Nosaukums/ tieslietu sistēmas uzbūvi, Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas vērtējumā ir apšaubāmi, ka /Nosaukums/ Tieslie/Nosaukums/ ministrijas /Nosaukums B/ Izmeklēšanas nodaļas tiesnesis izdotu rīkojumu par /pers. D//pers. D/ arestu bez pirmstiesas izmeklēšanas darbībām laikā pēc lietas ierosināšanas policijas iecirknī. Vienlaikus Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa vērš uzmanību, ka gan 2022.gada 10.maija aresta orderis Nr.7765, gan /Nosaukums B/ Izmeklēšanas tiesas 2022.gada 23.maija pavēle Nr.941 ir dokumenti, kas adresēti noteiktām institūcijām - tiesām, robežkontroles punktiem un policijas darbiniekiem - un ir ierobežotas pieejamības dokumenti, tādējādi ir apšaubāmi, ka /pers. D//pers. D/ vai viņa pārstāvim būtu bijusi iespēja brīvi piekļūt minētajiem dokumentiem.

[3.4] Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļai ir pamats kritiski vērtēt /pers. D//pers. D/ atkārtotajā iesniegumā sniegtos paskaidrojumus un apšaubīt viņa iesniegto dokumentu neapliecināto kopiju autentiskumu. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa vērš uzmanību, ka /pers. D//pers. D/ patvēruma procedūras ietvaros nav bijis konsekvents paskaidrojumos par pastāvošo apdraudējumu Irākā, un jau vairākkārtīgi iesniedzis atkārtotos iesniegumus ar mērķi apzināti aizkavēt viņa izraidīšanu no ES dalībvalstu teritorijas.

[4] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Pieteicējs norāda, ka Pārvalde nav ņēmusi vērā vai tieši ignorējusi, ka informāciju par to, ka pieteicējs /Nosaukums/ šobrīd tiek vajāts saistībā ar savu iepriekšējo dalību /Nosaukums A/, pieteicējs saņēma tikai nesen - 2022.gada 11.jūnijā no sava tēva, kurš informēja, ka pieteicējs nevar atgriezties /Nosaukums/, jo tiek meklēts no drošības iestāžu puses un pieteicējam draud briesmas dzīvībai. Līdz ar to ne sākotnējās intervijas laikā, ne personiskās intervijas laikā pieteicējam nebija pamats baidīties par savu dzīvību saistībā ar iepriekšēju dalību /Nosaukums A/ un nebija pamats informēt par to Pārvaldi.

[4.2] Pieteicējs arī norāda, ka sākotnēji patvērumu Latvijas Republikā meklēja, jo pastāvēja pamatoti draudi viņa dzīvībai no bijušās mīļotās sievietes ģimenes locekļu puses, kā tas tika norādīts arī iepriekš patvēruma lietas izskatīšanā, kā dēļ 2021.gada augustā pieteicējs bija spiests pamest /Nosaukums/. Tādējādi līdz pat 2022.gada 11.jūnijam pieteicējs nevarēja apzināties un viņam nebija pamats domāt, ka informācijai par viņa dalību un saikni ar /Nosaukums A/ un /Nosaukums A/ reģionālo valdību varētu būt būtiska nozīme patvēruma lietā, ņemot vērā to, ka sākotnēji patvērumu meklēja saistībā ar apdraudējumu no bijušās mīļotās sievietes radinieku puses. Tādējādi Pārvalde nepamatoti apšauba pieteicēja paskaidrojumus par pieteicēja lomu un pienākumiem /Nosaukums A/.

[4.3] Tāpat pieteicējs norāda, ka no Lēmuma izriet, ka Pārvalde nav ņēmusi vērā un iesnieguma izskatīšanas laikā objektīvi nav pārbaudījusi apstākļus par to, ka /Nosaukums/ ziņu izprasīšana un nonākšana advokāta rīcībā ir atšķirīga, nekā tas ir Latvijā. Tādējādi ir nepamatoti Pārvaldes pieņēmumi, ka par konkrētajiem faktiem pieteicējs uzzināja pirms Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 1.jūnija sprieduma administratīvajā lietā Nr.A420208922. Par minētajiem apstākļiem pieteicējs uzzināja 2022.gada 11.jūnijā, saņemot informāciju no sava tēva.

Pieteicējs uzskata, ka ar Lēmumā norādītajiem argumentiem Pārvalde ir speciāli meklējusi pretrunas pieteicēja iesniegtajā /Nosaukums/ tiesībsargājošo iestāžu izdotajā dokumentā - aresta orderī, lai tikai šķietami norādītu uz minētā aresta ordera apšaubāmību. Minētie Pārvaldes norādītie apstākļi nekādā veidā nenorāda uz to, ka dokuments nav spēkā esošs un nav izpildāms /Nosaukums/. Šajā sakarā Pārvalde nav ņēmusi vērā būtiskās

atšķirības starp trešajā valstī /Nosaukums/ pastāvošo kārtību sadarbībai starp tiesībsargājošajām iestādēm un tiesību sistēmu kopumā un Latvijā kā Eiropas Savienības dalībvalstī esošo tiesisko regulējumu un dokumentu noformēšanas kārtību un sadarbību starp iestādēm.

[5] Pārvalde rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīja, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, papildus norādot, ka, ņemot vērā, ka pieteicējs par savām politiskajām aktivitātēm sniedza informāciju vien 2022.gada 8.jūlija atkārtotajā iesniegumā par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, lai gan viņam vairākkārtīgi bijusi iespēja to darīt zināmu, turklāt saskaņā ar Patvēruma likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu pienākums par šiem apstākļiem informēt, Pārvalde kritiski vērtē pieteicēja sniegto informāciju par viņa politiskajām aktivitātēm un nekonstatē, ka tā būtu bijusi ticama.

Ņemot vērā konstatētās pretrunas pieteicēja iesniegtajos dokumentos, pieteicēja pieteikumā norādītie paskaidrojumi kopumā nav ticami, ņemot vērā, ka pieteicējs savos paskaidrojumos ir bijis nekonsekvents par pastāvošo apdraudējumu /Nosaukums/, un jau vairākkārtīgi iesniedzis atkārtotos iesniegumus ar mērķi aizkavēt viņa izraidīšanu no Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas.

Pārvalde arī norāda, ka pieteicējs otro atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu ir iesniedzis 2022.gada 27.jūnijā, proti, neilgi pēc tam, kad ir stājies spēkā 2022.gada 1.jūnija spriedums pieteicēja lietā Nr.A420208922, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par pienākums uzlikšanu Pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, kuru, savukārt, pieteicējs bija iesniedzis 2022.gada 12.maijā, pēc tam, kad uzzināja, ka Pārvalde 2022.gada 12.aprīlī ir pieņēmusi lēmumu Nr.1680/2022 par pieteicēja piespiedu izraidīšanu.

[6] Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta pirmās daļas 2. un 5.punktu tiesa lietu izskata un lēmumu pieņem piecu darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta otro daļu, tiesa izskata administratīvo lietu rakstveida procesā. Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par lēmumu atteikt bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, ja šis lēmums pieņemts saīsinātā kārtībā, vai par lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu.

Ņemot vērā, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai lietu izspriestu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Tāpat tiesa norāda, ka lietas izskatīšanas laikā pieteicējam tika nodrošinātas tiesības iesniegt papildu paskaidrojumus, cita rakstura iesniegumus vai lūgumus, kā arī pierādījumus.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku lietā sniegtos rakstveida paskaidrojumus, paustos argumentus un apsvērumus kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35.panta pirmo daļu persona, attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesīga iesniegt Valsts robežsardzei atkārtotu iesniegumu. Personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir *ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums.*

Atbilstoši Patvēruma likuma 30.panta pirmās daļas 4.punktam lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas pieņem, ja patvēruma meklētājs Latvijas Republikā ir iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, un tajā nav minēti *apstākļi, kas būtu ievērojami mainījušies par labu patvēruma meklētājam* un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

No šīm tiesību normām secināms, ka personai gadījumā, ja ir spēkā stājies lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesības vērsties ar atkārtotu iesniegumu, norādot uz nozīmīgiem apstākļiem (jauniem elementiem vai faktiem), kas ir mainījušies personai par labu no lēmuma pieņemšanas brīža, un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Ja atkārtotais iesniegums šādu informāciju nesatur, pārvaldei ir pienākums atkārtoto iesniegumu atstāt bez izskatīšanas.

Tātad faktiski Patvēruma likuma 30.panta pirmās daļas 4.punkts pēc savas juridiskās būtības ir pielīdzināms Administratīvā procesa likuma 87.panta pirmās daļas 1., 2. un 4.punktā minētajiem gadījumiem, t.i., procesa uzsākšanai no jauna uz iesnieguma pamata, ja pastāv šādi apstākļi: ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija par pamatu lēmuma pieņemšanai, lietas tiesiskie apstākļi ir mainījušies adresātam par labu vai adresātam kļuvuši zināmi vai ir pieejami jauni pierādījumi, kas nebija tā rīcībā līdz sākotnējā administratīvā akta izdošanai un kas varētu būt par pamatu adresātam labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai.

Savukārt informācijai par apstākļu ievērojamu jeb nozīmīgu izmaiņu, kas varētu būt par pamatu iesnieguma pieņemšanai izskatīšanai pēc būtības, ir jāsatur norāde uz apstākļiem, kas radušies pēc patvēruma pieteikuma izskatīšanas pēc būtības, kā arī uz jauniem apstākļiem, kuri pastāvēja jau pirms šīs procedūras pabeigšanas, bet kurus pieteikuma iesniedzējs nebija norādījis *(sk. Eiropas Savienības Tiesas 2021.gada 9.septembra sprieduma lietā C—18/20 37.un 44.punkts).*

Pieteikuma pieņemamības pārbaudes procedūras mērķis ir ļaut atbildīgajām institūcijām kā nepieņemamu noraidīt jebkuru turpmāku pieteikumu, kas iesniegts, nepastāvot nekādiem jauniem elementiem vai faktiem, lai tiktu ievērots *res judicata* princips saistībā ar agrāku lēmumu patvēruma lietā. Izvērtējot jautājumu par to, vai turpmāks pieteikums ir pamatots ar jauniem elementiem vai faktiem, ir jāpārbauda tikai tas, vai pastāv tādi elementi vai fakti šī pieteikuma pamatojumam, kuri nav izskatīti lēmumā saistībā ar iepriekšējo pieteikumu un uz kuriem šis lēmums, kas ir ieguvis *res judicata* spēku, nevarēja tikt balstīts *(sk. arī Eiropas Savienības Tiesas 2021.gada 10.jūnija sprieduma lietā C—921/19 49.un 50.punkts).*

[9] Tiesa no lietas materiāliem un Tiesu informācijas sistēmā pieejamās informācijas konstatē, ka pieteicējam vienu reizi jau ir atteikts uzlikt par pienākumu Pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicējas atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā (administratīvā lieta Nr.A420208922).

Tādējādi tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicēja otrais atkārtotais iesniegums satur tādu informāciju par apstākļu ievērojamām izmaiņām, kas varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

[10] Kā jau tiesa secināja, personai atkārtotajā iesniegumā ir pienākums norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums. Tiesas ieskatā, tas nozīmē to, ka tiesības vērsties ar atkārtotu iesniegumu, ievērojot Administratīvā procesa likuma 148.panta otro daļu (*noteic, ka administratīvā procesa dalībniekam savas tiesības jāizmanto un pienākumi jāpilda godprātīgi*), ir izmantojamas godprātīgi. Proti, šis tiesību institūts nav domāts gadījumiem, kad personas apzināti noklusē faktus, lai atkārtoti vērstos iestādē ar vienu un to pašu stāstu par vajāšanas iemesliem, katru reizi norādot citas nianses, tādējādi pagarinot uzturēšanos valstī.

Sistēmiski interpretējot Patvēruma likuma normas, tas izriet arī no likuma 12.panta pirmās daļas 2.punkta, kas noteic, ka patvēruma meklētāja

pienākums ir piedalīties sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā, personīgi atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem un *pēc iespējas drīzāk sniegt visu informāciju, kas nepieciešama, lai izskatītu iesniegumu un pieņemtu attiecīgu lēmumu* (..). Savukārt šī panta otrā daļa noteic, ka šā panta pirmās daļas 2.punktā minētā informācija ir arī patvēruma meklētāja paskaidrojumi un viņa rīcībā esošie dokumenti par viņa vecumu un iepriekšējo darbību, ieskaitot datus par viņa ģimenes locekļiem, tēvu un māti, brāļiem un māsām, identitāti, pilsonību, iepriekšējo dzīvesvietu un dzīvesvietas valsti, iepriekšējiem iesniegumiem, ceļojumu maršrutiem, personu apliecinošiem un ceļošanas dokumentiem, kā arī iemesliem, kuru dēļ ir iesniegts iesniegums.

Tādējādi, gan ņemot vērā normatīvajos aktos nostiprinātos patvēruma meklētāja pienākumus, gan arī vadoties no patvēruma institūta būtības, personai, kura lūdz patvērumu, ir pienākums sniegt visu informāciju, kas attiecas uz apstākļiem, kuru dēļ tiek pieprasīts patvērums. Šāds pienākums ir arī loģiski saprotams, jo tikai pašai personai ir zināmi tie apstākļi, kas bijuši par pamatu izcelsmes valsts atstāšanai un starptautiskās aizsardzības lūgšanai. Lai gan, ņemot vērā, piemēram, uztraukumu, kas personai var rasties, ir iespējams, ka kāds apstāklis paliek nepateikts, tomēr šādos gadījumos persona var pēc savas iniciatīvas iestādei uz to norādīt vēlāk. Tāpat par papildu apstākļiem persona var informēt tiesu, norādot uz tiem pieteikumā tiesai vai lietas izskatīšanas gaitā.

Savukārt vācu juridiskajā literatūrā, atsaucoties uz tiesu praksi, vērtējot šo tiesību institūtu, ir atzīts, ka atkārtotā patvēruma lūguma procedūra nav paredzēta tam, lai patvēruma meklētājiem dotu ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli, ar kuru jebkurā laikā varētu koriģēt šķietami nepareizu lēmumu sākotnējā procedūrā (sal. *Marx R. Kommentar zum Asylverfahrensgesetz. 7.Aufl. - Koln: Luchterhand, 2009, S.1237),* un ne katras izmaiņas patvēruma meklētāja izcelsmes valstī var tikt izmantotas atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai, bet gan tādas, kas tieši attiecībā uz patvēruma meklētāju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu (*sk. turpat, S.1265).*

[11] Šīs lietas kontekstā tas nozīmē, ka pieteicējam bija pienākums ar otro atkārtoto iesniegumu pierādīt būtisku apstākļu izmaiņu par labu pieteicējam.

Pieteicējs par šādiem nozīmīgiem apstākļiem uzskata to, ka Pārvalde nav ņēmusi vērā vai tieši ignorējusi informāciju par to, ka pieteicējs /Nosaukums/ šobrīd tiek vajāts saistībā ar savu iepriekšējo dalību /Nosaukums A/ partijā, ziņas par to pieteicējs saņēma tikai nesen - 2022.gada 11.jūnijā no sava tēva, kurš informēja, ka pieteicējs nevar atgriezties/Nosaukums/, jo tiek meklēts no drošības iestāžu puses un pieteicējam draud briesmas dzīvībai. Līdz ar to ne sākotnējās intervijas laikā, ne personiskās intervijas laikā pieteicējam nebija pamats baidīties par savu dzīvību saistībā iepriekšēju dalību /Nosaukums A/ partijā un nebija pamats informēt par to Pārvaldi.

[12] Izvērtējot pieteicēja pieteikumā tiesai norādītos argumentus to, ka pieteicējs Irākā šobrīd tiek vajāts saistībā ar savu iepriekšējo dalību /Nosaukums A/ partijā, tiesa nepiekrīt, ka minētais apstāklis būtu objektīvs pamats konstatēt pieteicēja individuālo apstākļu maiņu.

[12.1] Patvēruma likumā noteikto bēgļa un alternatīvā statusa piešķiršanas kritēriju kontekstā. Patvēruma likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka patvēruma meklētājam ir pienākums piedalīties sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā, personīgi atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem un pēc iespējas drīzāk sniegt visu informāciju, kas nepieciešama, lai izskatītu iesniegumu un pieņemtu attiecīgu lēmumu, pat ja sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā piedalās patvēruma meklētāja pārstāvis vai nepilngadīgas personas bez pavadības pārstāvis. Pienākums pēc iespējas drīzāk sniegt visu informāciju attiecas arī uz patvēruma meklētāja pārstāvi.

Kā norādīja Pārvalde paskaidrojumā tiesai, sākotnējā intervijā, kuru veic Valsts robežsardzes amatpersonas, vienas no ziņām, kuras Valsts robežsardzei jānoskaidro, ir personas politiskā aktivitāte, kas turklāt saskaņā ar Patvēruma likuma 37.panta pirmo daļu var būt viens no vajāšanas iemesliem. Pieteicējs 2021.gada 1.septembra sākotnējā intervijā Valsts robežsardzes amatpersonām neko nav norādījis par savu politisko aktivitāti, lai gan, kā norāda pieteikumā un 2022.gada 27.jūnija iesniegumā Pārvaldei, jau 2020.gada martā ar drauga palīdzību esot iepazinies ar /Nosaukums A/ partiju un esot kļuvis par tās biedru, nodrošinot partiju ar /Nosaukums A/ reģionālās valdības esošo informāciju par to. Tāpat informāciju par savu politisko aktivitāti pieteicējs nav uzskatījis par vajadzīgu norādīt arī 2021.gada 8.oktobra personiskajā intervijā Pārvaldei, nedz iesniedzot 2022.gada 12.maija pieteikumu tiesai administratīvajā lietā Nr.A420208922.

Tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar lietas materiāliem pieteicējs no 2014.gada līdz 2021.gadam esot strādājis /Nosaukums B/ pilsētā par grāmatvedi un nav sniedzis informāciju, ka viņam būtu bijusi saikne ar /Nosaukums A/ reģionālo valdību.

Ņemot vērā to, ka pieteicējs par savām politiskajām aktivitātēm sniedza informāciju vien 2022.gada 8.jūlija atkārtotajā iesniegumā par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, lai gan viņam vairākkārtīgi bijusi iespēja to izdarīt agrāk, turklāt saskaņā ar Patvēruma likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu pieteicējam ir pienākums par šiem apstākļiem informēt, tiesa arī kritiski vērtē pieteicēja sniegto informāciju par viņa politiskajām aktivitātēm un konstatē, ka tā ir maz ticama.

[12.2] Pieteikumā norādīts, ka /Nosaukums/ esot izdoti divi /Nosaukums/ valsts iestāžu dokumenti – /Nosaukums B/ policijas Izmeklēšanas nodaļas 2022.gada 10.maija aresta orderis Nr.7765 un /Nosaukums B/ Izmeklēšanas tiesas 2022.gada 23.maija pavēle Nr.941 apsūdzībā pret pieteicēju saistībā ar viņa darbību /Nosaukums A/ strādnieku partijā *(lietas 32. – 39.lapa)*, kuri apliecina, ka pieteicējam draud arests /Nosaukums/.

Iepazīstoties ar pieteicēja iesniegto dokumentu neapliecinātajām kopijām, tiesa tāpat kā Pārvalde, pretēji pieteicēja pieteikumā norādītajiem argumentiem, apšauba to izcelsmi un autentiskumu. Pārvalde konstatēja, ka uz /Nosaukums B/ policijas Izmeklēšanas nodaļas 2022.gada 10.maija aresta ordera Nr.7765 ir norāde, ka šis ir sevišķi slepens dokuments, tomēr tas tiek adresēts visām /Nosaukums/ lidostām, tiesām un robežšķērsošanas punktiem, nenorādot konkrētus adresātus, proti, amatpersonas ar tiesībām aplūkot ierobežotas pieejamības dokumentus. Turklāt minētajos dokumentos nav pilnvērtīgi norādīta pieteicēja identitāte, dzīvesvietas adrese un dzimšanas dati, kas ļautu identificēt viņu kā meklēšanā izsludinātu personu, nav pilnvērtīgi izklāstītas izvirzītās apsūdzības, nav norādīts /Nosaukums A/ partijas pilns nosaukums.

Tiesa kritiski vērtē pieteicēja pieteikumā norādīto, ka minētie dokumenti būtu izsniegti pieteicēja advokātam, turklāt nav saprotams, kā pieteicēja rīcībā var būt, kā pieteicējs pieteikumā norāda, minēto dokumentu oriģināli, kurus viņš varot uzrādīt, ņemot vērā, ka aresta orderis Nr.776 ir, kā norādīts, sevišķi slepens dokuments, savukārt /Nosaukums B/ Izmeklēšanas tiesas 2022.gada 23.maija pavēle Nr.941 ir adresēta noteiktām institūcijām, tātad ir ierobežotas pieejamības dokuments, turklāt abi dokumenti ir adresēti noteiktam institūciju lokam, un ir apšaubāms, ka institūcijas atdotu kādam savas sarakstes oriģinālus. Tāpat nav saprotams, kāpēc pieteicējs Pārvaldei ir iesniedzis minēto dokumentu neapliecinātas kopijas, ja, kā pieteicējs norāda, viņa rīcībā ir minēto dokumentu oriģināli.

Tiesa ņem vērā apstākli, ka Pārvaldes 2022.gada 10.janvāra lēmumā Nr.23/PLN/2022 "Par atteikumu piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu" *(lietas 83. – 96.lapa)* tika vērtēts pieteicēja iesniegtais /Nosaukums/ Tieslie/Nosaukums/ ministrijas /Nosaukums B/ Izmeklēšanas nodaļas /datums/lēmums par apcietināšanu Nr.778, kurā pieteicējam esot bijusi izvirzīta apsūdzība par laulības nodevību. Nav saprotams, kāpēc pieteicējam sākotnēji bijušas izvirzītas citas apsūdzības un nav saprotams, kas noticis ar minēto apsūdzību, un kāpēc šī pati institūcija pieteicējam izvirza citas apsūdzības, nenorādot iepriekšējo. Turklāt /Nosaukums/ Tieslietu ministrijas /Nosaukums B/ Izmeklēšanas nodaļas 2021.gada 27.jūnija lēmumā par apcietināšanu Nr.778 norādīts, ka pieteicēja profesija esot plašsaziņas līdzekļu personība, savukārt /Nosaukums B/ Izmeklēšanas tiesas 2022.gada 23.maija pavēlē Nr.941 norādīts, ka pieteicēja profesija ir "brīvie darbi". Taču 2021.gada 8.oktobra personiskajā intervijā pieteicējs norādīja, ka

strādājot degvielas uzpildes stacijā par menedžeri.

Ņemot vērā konstatētās pretrunas pieteicēja iesniegtajos dokumentos, pieteicēja pieteikumā norādītie paskaidrojumi kopumā nav ticami, ņemot vērā, ka pieteicējs savos paskaidrojumos ir bijis nekonsekvents par pastāvošo apdraudējumu /Nosaukums/, un jau vairākkārtīgi iesniedzis atkārtotos iesniegumus ar mērķi aizkavēt viņa izraidīšanu no Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas.

[12.3] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka arī savā pieteikumā tiesai pieteicējs nav norādījis tādus jaunus ticamus apstākļus, kuri objektīvi pamatotu viņam draudošo vajāšanu /Nosaukums/, un kurus būtu pamats izvērtēt pēc būtības, uzsākot atkārtoto patvēruma procedūru.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs atkārtotajā iesniegumā nav norādījis tādus jaunus apstākļus, kas varētu tikt vērtēti kā ievērojama apstākļu maiņa par labu pieteicējam un tādējādi būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Tādējādi tiesa secina, ka pieteicējs nav izpildījis Patvēruma likuma 35.panta pirmajā daļā minēto pienākumu, bet gan izmanto Patvēruma likumā paredzētās tiesības iesniegt atkārtotu patvēruma iesniegumu.

Tiesa norāda, ka vērā ņemams arī Pārvaldes paskaidrojumā norādītais apstāklis, ka pieteicējs otro atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu ir iesniedzis 2022.gada 27.jūnijā, proti, neilgi pēc tam, kad ir stājies spēkā 2022.gada 1.jūnija spriedums pieteicēja lietā Nr.A420208922, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par pienākums uzlikšanu Pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, kuru, savukārt, pieteicējs bija iesniedzis 2022.gada 12.maijā, pēc tam, kad uzzināja, ka Pārvalde 2022.gada 12.aprīlī ir pieņēmusi lēmumu Nr.1680/2022 par pieteicēja piespiedu izraidīšanu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums - nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.-251.pantu, 289.pantu un Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D//pers. D/ (*/pers. D//pers. D/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnesis S.Linkevičs